

Psalm 17

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος τῷ παιδί κυρίου τῷ δαυιδ ᾧ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς σαουλ

2 καὶ εἶπεν ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχὺς μου

3 κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου ἀντιλήμπτωρ μου

4 αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι

5 περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με

6 ὠδῖνες ἕδου περιεκύκλωσάν με προέφθασάν με παγίδες θανάτου

7 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ

8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός

9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ

10 καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη καὶ γνώφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ

11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶν καὶ ἐπετάσθη ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων

12 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ κύκλω αὐτοῦ ἡ σκιὰ αὐτοῦ σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων

13 ἀπὸ τῆς τηλαυγίσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός

14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ

15 καὶ ἐξαπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς καὶ ἀστραπαὶς ἐπλήθυνεν καὶ συνετάραξεν αὐτούς

16 καὶ ὄφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου κύριε ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου

17 ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέν με προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν

18 ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ

19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου

- 20 καὶ ἐξηγάγην με εἰς πλατυσμόν ῥύσεται με ὅτι ἠθέλησέν με ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με
- 21 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι
- 22 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου
- 23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ
- 24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
- 25 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
- 26 μετὰ οἴου ὁσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῶου ἀθῶος ἔση
- 27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔση καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψῃς
- 28 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις
- 29 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου
- 30 ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος
- 31 ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὰ λόγια κυρίου πεφυρωμένα ὑπερασπιστὴς ἐστὶν πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν
- 32 ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου καὶ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν
- 33 ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου
- 34 ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστῶν με
- 35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου
- 36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμόν σωτηρίας μου καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με εἰς τέλος καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει
- 37 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἵχνη μου
- 38 καταδιώξω τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ καταλήμψομαι αὐτούς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλίπωσιν
- 39 ἐκθλίψω αὐτούς καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου
- 40 καὶ περιέξωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου
- 41 καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκάς μοι νῶτον καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας
- 42 ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σφύζων πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν

- 43 καὶ λεπυνῶ αὐτούς ὥς ἔχουσιν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου ὥς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς
- 44 ῥύση με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν λαός ὃν οὐκ ἔγνω ἐδούλευσέν μοι
- 45 εἰς ἀκοὴν ὥτιόν ὑπήκουσέν μοι υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι
- 46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν
- 47 ὦ κύριε καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου
- 48 ὁ θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ
- 49 ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων ἀπὸ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύση με
- 50 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν κύριε καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ
- 51 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος